

Asimilace (spodoba) znělosti

K asimilaci znělosti dochází ve skupinách párových souhlásek, viz třídění českých souhlásek. Při asimilaci znělosti je potom spojení párových souhlásek buď celé znělé, nebo celé neznělé. V češtině se většinou připodobňuje souhláska předcházející k souhlásce následující (**asimilace zpětná**): *prosba* – [prozba], *kdo* – [gdo], *bez tebe* – [bestebe]. Ke zpětné asimilaci dochází také před pauzou, všechny párové souhlásky se zde vyslovují nezněle: *had* – [hat].

Zvláštním případem spodoby znělosti je dvojí výslovnost skupiny *sh*. Moravská výslovnost je znělá: *shoda* – [zhoda] (asimilace zpětná). Česká výslovnost je neznělá: *shoda* – [schoda]. Zde se jedná o druhý typ **asimilace, tzv. progresivní**, kdy následující souhláska se připodobňuje předcházející.

Jedinečné (nepárové) souhlásky jsou vždy znělé. Asimilace znělosti se zpravidla neúčastní. Jenom v několika případech dochází k odchýlkám:

- a) předložka *s* ve spojení se 7. pádem má před jedinečnou souhláskou výslovnost obojí: *s matkou* – [zmatkou] i [smatkou],
- b) předložka *přes* má před jedinečnou souhláskou znělou výslovnost: *přes louku* – [přezlouku];
- c) v tvaru rozkazovacího způsobu se znělá souhláska před koncovkou *-me* může vyslovovat zněle i nezněle: *buďme* – [buťme] i [budme].